

**PARAULA I VIDA**

## Joiosa Pasqua de Resurrecció! Al·leluia!

«**U**s anuncio una gran alegria: l'Al·leluia!»  
Jo també us torno a dir a tots els meus germans, als qui esperen trobar alegria i pau en la vida, als qui necessiten sortir de la tristor i la desesperança el mateix que aquesta nit m'han dit a mi: Alegreu-vos, amb l'Al·leluia perquè Crist ha ressuscitat. Ell és el Camí, la Veritat i la Vida, el nostre Bon Pastor. Ell és la Llum que dissipa totes les tenebres dels cors i del món.



Necessitem retrobar l'esperança i Crist, venent la mort i el pecat, ens la torna a donar. «La Pau sigui amb vosaltres!», ens repeteix el Crist, de la mateixa manera i amb la mateixa força que ho va dir als Apòstols al Cenacle. «No tinguem por!». La mort ha estat vençuda. La Pau ens és donada, i amb la Pau, el perdó i la possibilitat de recomençar el camí de la fe i l'entrega sacrificada de l'amor sempre més gran.

*Al·leluia!*, que significa «lloeu Déu!» ha de ressonar i ha de ser repetit en els nostres cors, perquè ens inundi l'alegria de la salvació. Visquem la festa més gran de tot l'any, amb amor a tothom, amb un gran agraïment per la gesta de Crist i perquè el món nou és possible, per la força de l'Esperit Sant. Crist està viu! «Per què buscar entre els morts el qui viu?»

Portem aquesta llum de Crist i la seva Pau a tots els qui ens envolten, i fem-nos apòstols seus, enviats a anunciar que només en Ell trobarem la Vida!

Santa Pasqua 2012!

† **Joan-Enric Vives**  
Arquebisbe d'Urgell



### Ordenació diaconal de Mn. Alfons Velásquez

El seminarista Alfons Velásquez Castañeda va rebre l'ordenació diaconal al Santuari del Sant Crist de Balaguer, el 25 de març, de mans de l'arquebisbe d'Urgell. El nou diaca és originari de la parròquia de la Sagrada Família de Bogotà, i està plenament integrat entre nosaltres. En endavant estarà adscrit a la parròquia de Sta. Maria de Balaguer i a l'Arxiprestat de la Noguera. Per la gràcia de l'Esperit Sant és ara «font de benedicció» per a tot el Poble de Déu a través del seu ministeri, i pel celibat, es lliura a tota l'Església amb un amor sense condicions.

**GLOSSA**

## Cap a la nostra Galilea!

La Vetlla Pasqual marca el moment culminant del procés del camí quarresmal i de la Setmana Santa: el Senyor ha ressuscitat! Integrats en la comunitat, un bon grup de matrimonis amb els seus fills participa en la celebració pasqual. Aquesta nit, al costat del foc, els infants segueixen encuriós la preparació del ciri pasqual i l'explicació del seu simbolisme. L'acompanyen amb candeles enceses a l'entrada a l'església, encara a les fosques, desviant el seu propi alè, procurant que no s'apaguin. Escolten l'anunci pasqual i segueixen sostenint les candeles. Durant la litúrgia de la paraula, una noietta llegeix una de les lectures, la de la sortida dels israelites d'Egipte i el pas del mar Roig. Les imaginacions infantils s'hi impliquen. Segueix la benedicció de l'aigua i l'aspersió, recordant el baptisme. A l'hora del pànostre, han encerclat l'altar agafats de la mà i junts, amb totes les persones grans, han pregat amb les paraules que ens va ensenyar Jesús. Ha estat una gran festa per a tots: avui és Pasqua i s'ha de notar! Les múltiples comunitats aplegades en la nit pasqual han escoltat les paraules de l'àngel a les dones: «No us

espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat» (Mc 16,6). Els qui acolliren l'anunci de l'àngel, escampat per les dones amb fe i amb esperança, sentiren capgirades les seves vides. Recuperaren el coratge perdut per seguir sent fidels al Senyor, per esdevenir testimonis del Ressuscitat. Van seguir el missatge de l'àngel: «Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir".» (Mc 16,7) Anem nosaltres a les nostres *Galilees*? La Galilea quotidiana de l'eucaristia, de la feina, de l'escola, de la família, de l'atenció als pobres i desvalguts, de la pregària... Els pares dels infants del relat inicial volen anar-hi i per això han procurat, amb les seves paraules, explicacions prèvies a les celebracions d'aquests dies i la vivència de la vetlla, que els seus fills escoltin i visquin l'anunci joiós i en siguin testimonis. Convé seguir acompanyant aquest creixement en la fe perquè, com els deixebles d'Emaús, arribin a demanar amb fe: «Queda't amb nosaltres.» (Lc 24,29)

**Enric Puig Jofra, SJ**

### Concili: l'alba d'un dia lluminós



*Fragment de la conclusió de l'homilia del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II*

«El Concili que acabem d'iniciar és com l'alba naixent d'un dia lluminós que s'alça en l'Església i els primers raigs de sol omplen ja de dolçor els nostres cors. Aquí tot respira santedat, tot suscita joia. Contemplem unes estrelles que amb el seu esclat augmenten la majestat d'aquest temple, i aquestes estrelles, com testimonia l'apòstol Joan (Ap 1,20), sou vosaltres i les Esglésies que teniu confiades [...]. A Jesucrist, Redemptor nostre amorosíssim, Rei immortal dels pobles i dels temps, amor, poder i glòria pels segles dels segles. Amén.»

## PASQUA DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

### ► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

### ► Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

### ► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat treta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat». Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc.

Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

### ► Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo:

«Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

»Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección.

»Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

### ► Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en la gloria.

### ► Lectura del evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte.

Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.



*Diàleg davant el sepulcre buit dels àngels i les dones. Pintura de l'escola italiana d'Oragna (s. xiv), National Gallery (Londres)*

## COMENTARI

### Veié i cregué: la fe joànica



#### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: pròpia): Ac 2,14.22-23 / Sl 15 / Mt 28, 8-15 □ **dimarts**: Ac 2,36-41 / Sl 32 / Jn 20,11-18 □ **dimecres**: Ac 3,1-10 / Sl 104 / Lc 24,13-35 □ **dijous**: Ac 3,11-26 / Sl 8 / Lc 24,35-48 □ **divendres**: Ac 4,1-12 / Sl 117 / Jn 21,1-14 □ **dissabte**: Ac 4, 13-21 / Sl 117 / Mc 16,9-15 □ **diumenge** vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: 2a setm.): Ac 4,32-35 / Sl 117 / 1Jn 5,1-6 / Jn 20, 19-31.

**E**l cicle litúrgic que seguim aquest any ens invita a celebrar la Pasqua amb el text de l'evangelí segons Joan. En aquest evangelí, la mort en la creu, amb l'exclamació de Jesús «tot s'ha complert», és un misteri de plenitud i de glorificació. La resurrecció està ja en la creu i en la mort. Per tant, el missatge de Joan en els relats de la resurrecció serà sobretot el ressò de la mort de Jesús que és glorificació, exaltació i pas al Pare. És a dir, que, parlant amb propietat, el relat de la resurrecció en aquest evangelí seria innecessari: Jesús glorificat en la creu és exaltat a la dreta de la majestat de Déu.

Per això, el missatge central dels relats de la resurrecció en l'evangelí se-

gons Joan és que la resurrecció és el que obre als humans la possibilitat de creure, és a dir, de participar de la plenitud de la Pasqua. En aquesta tasca, ni Pere ni Maria Magdalena estan per davant del deixeble estimat. Potser estan davant del deixeble estimat en altres coses: Pere és el primer de visitar la tomba buida. Maria Magdalena serà la que portarà l'anunci pasqual als deixebles. Però, segons el relat d'avui, el deixeble estimat és el primer a arribar a la fe: només ell «veié i cregué» (en singular).

Ara bé, convé fixar-se que el que el deixeble veu no és Jesús sinó els signes de la resurrecció: el llençol d'amortallar plegat en un cantó i el mocador lli-

gat a part. Benaurats els qui creuen sense haver vist.

De fet, en la tercera aparició de Jesús als deixebles, a la vora del llac, serà aquest deixeble qui descobrirà Jesús present a la riba, després de veure el signe de la pesca miraculosa. Només llavors dirà a Pere: «És el Senyor» (21,7). Aleshores sí que Pere també reconeixerà Jesús present i es tirarà a l'aigua. La figura del deixeble estimat és clau en la comunitat joànica. La fe dels qui creuen sense veure (20,29) ve mitjançant el primer que va creure sense veure: el deixeble estimat, el model del creient segons aquest evangelí.



## JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

# 15. La naturalesa de la resurrecció de Jesús



La resurrecció de Crist és un esdeveniment dintre la història que, tanmateix, romp l'àmbit de la història i va més enllà d'aquesta. A partir d'aquí cal afrontar la qüestió de la resurrecció com a esdeveniment històric. D'una banda, hem de dir que l'essència de la resurrecció està pròpiament en el fet que aquesta romp la història i inaugura una nova dimensió que nosaltres comunament anomenem la dimensió escatològica. La resurrecció desclou l'espai nou que obre la història més enllà d'ella mateixa i crea quelcom definitiu. En aquest sentit és veritat que la resurrecció no és un esdeveniment històric del mateix tipus que el naixement o la crucifixió de Jesús. És quelcom nou, un tipus nou d'esdeveniment.

Ara bé, al mateix temps cal prendre nota del fet que aquesta no està simplement a fora o a sobre de la història. Com a erupció de la història que la supera, la resurrecció comença tanmateix en la història mateixa i fins a

cert punt li pertany. Potser es podria expressar tot així: la resurrecció de Jesús va més enllà de la història, però va deixar la seva empremta en la història. Per això pot ser afirmada per testimonis com un esdeveniment d'una qualitat tota nova.

De fet, l'anunci apostòlic, amb el seu entusiasme i la seva audàcia, és impensable sense un contacte real dels testimonis amb el fenomen totalment nou i inesperat que els tocava exteriorment i que consistia en el fet de manifestar-se i parlar de part de Crist ressuscitat. Només un esdeveniment real d'una qualitat radicalment nova era capaç de fer possible l'anunci apostòlic, que no és explicable amb especulacions o experiències interiors, místiques. En la seva audàcia i novetat, aquest anunci apostòlic s'engrega per la força impetuosa d'un esdeveniment que ningú no havia inventat i que anava més enllà de qualsevol imaginació.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI  
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

## EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

### El silenci ple: transcendir el soroll



El silenci té un paper clau en l'espiritualitat. És la condició que fa possible l'escolta de la Paraula, el marc per escoltar la Veu interior, com diu la bella expressió agustiniana. El silenci permet escoltar, acollir, rebre i hostatjar la paraula alliberadora. Per assolir-lo, però, cal buidar la pròpia casa de pensaments que omplen l'espai.

El silenci és una de les experiències més inquietants. És una ocasió per enfrontar-se a un mateix i amb el Mestre que crida des del fons de l'ésser. Aquesta escolta causa vertadera por, una perplexitat que empeny a fugir i a evadir-se tant com sigui possible. No per casualitat, el silenci és, per a molts, el signe terrorífic de la buidor, i la buidor és insuportable.

Cada dia som agredits exteriorment per hordes de paraules, de sons, de clamors, de bits informatius que eixorden el dia i fins i tot la nit. En aquest context, la trobada amb el Crist per la fe passa, necessàriament, per aquest silenci veritable, curull de la Presència ressonant de la Paraula, atent a l'audiència, obert a la comunió.

El silenci és el verdader puntal de la vida espiritual, l'arrel de tota paraula evocada des del cor. El poder meravellós de callar, l'art de fer silenci per rebre la Paraula. Escriu el mestre Eckhart que el millor i més noble èxit en aquesta vida consisteix a estar en silenci i deixar que el Senyor parli i actui dins nostre. No hi ha amistat sense silenci. Si no hem après a aturar-nos, a estar en silenci i escoltar l'altre, romandrem tancats en el nostre petit món, del qual som el centre i els únics habitants reals. En el silenci, es fa el meravellós i alliberador descobriment que no som déus, sinó criatures.

En el marc del silenci, deixem que passin coses noves i inesperades. Estem disposats a deixar-nos meravellar pel Déu de les sorpreses.

Francesc Torralba  
*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62)

## SANTORAL

**8. ✠ Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor.** St. Joan d'Organyà, monjo premonstratès; Sta. Macària, vg.

**9. Dilluns.** Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

**10. Dimarts.** Sant Ezequiel, profeta (s. vi aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, mr.

**11. Dimecres.** St. Estanislau, bisbe de Cracòvia i mr. (1079); St. Isaac, monjo.

**12. Dijous.** Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, vg. i mr.

**13. Divendres.** Sant Hermenegild, príncep hispànic, mr. (586); sant Martí I, papa (649-656) i mr.; santa Agatònica, mr.

**14. Dissabte.** Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

## CULTURA DE LA COMPASIÓN

### Jean Vanier y Teresa de Calcuta



Miss viages a la Índia, que empezaron en el año 1969, marcaron profundamente mi vida. Descubrí todo un mundo de pobreza que nunca había visto antes en mi vida. Mientras arreciaba la guerra civil en Bangladesh, visité Calcuta y conocí a la Madre Teresa y a sus hermanas; cientos de miles de refugiados inundaban la India... En la India descubrí también la visión y la obra de Mahatma Gandhi, especialmente su espiritualidad.

Conocí a Madre Teresa bastante bien. Era una mujer fantástica. Desayunaba con ella y me contaba sobre su fundación en Yemen y cómo esperaba llegar a China y lo que hacía en África y más. Podía haber tenido dificultades al rezar, pero nunca, nunca, nunca tuvo la menor duda en su misión.

En las cartas de Madre Teresa se revelaba que luchó contra la oscuridad y la depresión. Ella tenía mucha angustia, y entonces pudo pensar que dudaba de su fe. Ella nunca dudó de su fe, pero en su oración vivía su angustia. Esto es lo que vive todo el mundo. Es la realidad humana. Y creo y me siento disgustado porque Madre Teresa dijo que debía ser destruido lo que ella escribía diciendo que luchaba contra la oscuridad. No nos tomamos en serio lo que había dicho. Pero ella fue obviamente una persona de gran angustia.

Así que cuando eres una persona angustiada tus oraciones lo serán. No tenemos que sorprendernos y hacer una gran cosa de ello. Es la realidad de todos. Ella nos dice que no nos detengamos en pensar en esta angustia. Simplemente, sigue adelante y empieza a amar a los demás. Debemos escuchar lo que ella dijo, que es que seremos curados por los pobres. Así que pongámonos manos a la obra.

Jean Vanier  
(Fragmento de la entrevista a Krista Tippett, publicada en *El Ciervo*, n. 702-703, septiembre-octubre 2009)

## ENTREVISTA



► GUILLEM FERRER

### Diaconat permanent jove

A la tardor, el periodista i pare de família Guillem Ferrer (Ciutadella, 1970) es convertirà en un dels diaques permanents més joves de l'Estat. Llicenciat en estudis eclesiàstics i màster en periodisme i comunicació cristiana, ha desenvolupat tasques pastorals com a delegat episcopal de Mitjans de Comunicació i director del full diocesà de Menorca, i des de 2005 dirigeix COPE Menorca. «Ser cristià i comunicar-ho van íntimament lligats», assegura amb felicitat aquest futur diaque, que és pare de tres fills.

#### Què significa per a tu i la teva família aquesta ordenació?

La meua vocació al diaconat no és flor d'un dia. És un itinerari que es remunta en anys quan el bisbe Francesc Xavier Ciuraneta em va convidar a reflexionar sobre aquest servei ministerial. És un camí compartit amb la meua esposa, i també amb els meus fills, i que ara el bisbe Salvador em crida a fer realitat. L'ordenació no serà un punt i final, sinó *fer sacrament diari* la vocació de servei a l'Església que Déu em crida a compartir.

#### Quina estratègia han d'emprar els mitjans d'Església per evangelitzar en la societat actual?

El missatge de Jesús no pot quedar tancat. L'Església té necessitat, i urgència diria jo, d'utilitzar els mitjans moderns per fer arribar que Crist és viu, que aquesta vida és l'autèntica porta de la felicitat i que Déu és prioritat en l'home i la dona des de sempre... Si l'Església no anuncia Crist avui, traeix la seva pròpia naturalesa.

#### Creus que el testimoni és la via més clara i directa de comunicar el missatge cristià? Com ho treballau a COPE Menorca?

Sempre m'agrada dir que un mitjà de comunicació d'Església té una doble finalitat: d'una banda, ser altaveu de les veus socials —de totes!, perquè la nostra audiència té el dret de sentir la pluralitat de la nostra societat—; però, de l'altra, com a mitjà de comunicació també tenim una veu pròpia, sòlida i clara, i en aquest cas centrada en el missatge de Jesús. El testimoni del carrer és important, però també ho és el nostre propi testimoni, la nostra paraula...

Òscar Bardají i Martín



## Trobada amb els sacerdots de la Noguera



L'Arquebisbe Joan-Enric es va reunir amb els preveres de l'Arxiprestat de la Noguera, el dilluns 12 de març, a la Casa d'Espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, seguint amb les trobades que està mantenint amb tots els sacerdots dels arxiprestats de la diòcesi. Després del cant de laudes, els preveres van compartir un matí de diàleg amb Mons. Vives sobre els diversos temes que els ocupen, i a vegades els preocupen, de la seva tasca pastoral a les diverses parròquies i pobles de l'Arxiprestat, així com també parlar molt fraternalment sobre la seva situació personal o de salut.

## Trobada d'escolans

Una trentena llarga d'escolans i escolanes de la Diòcesi, provinents de les parròquies d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany, La Massana, Belcaire d'Urgell, La Seu d'Urgell, Tartareu i Ribes de Freser han participat enguany a la trobada anual d'escolans, organitzada pel Seminari diocesà d'Urgell, en el marc de les celebracions del dia del Seminari. Després de l'acollida i dels jocs de presentació als patis del Seminari, van veure a la Casa del Bisbat el documental vocacional «Pescadors d'homes» que va donar pas a una reflexió i a un diàleg molt enriquidor. Dos seminaristes, Alfons Velásquez i Carles Albert Londoño, van donar el seu testimoni vocacional. Després de dinar, a la mateixa església va tenir lloc l'acte de comiat amb la pregària i el cant a la Mare de Déu.



## II Trobada de Grups de Preconfirmació

Dissabte 10 de març es va celebrar la II Trobada de Grups de Preconfirmació de totes les parròquies d'Andorra. Amb el lema «No perdís el tren» un centenar de joves, catequistes i animadors van treballar d'una forma lúdica diferents aspectes evangèlics, com ara la representació de Jesús com a maquinista que impulsa el tren de la nostra vida cristiana, la referència al camí de la Quaresma i les actituds que cal tenir al llarg d'aquest camí o la importància de fer els viatges en companyia de la família, dels amics i de la comunitat. La rebuda va ser molt dolça, compartint un esmorzar de coca amb xocolata. Després va tenir lloc l'inici de la Trobada amb una representació teatral amenitzada amb música. El treball es va dur a terme a través de sis proves per les quals van passar tots els assistents en grups —trens— per completar tot l'itinerari amb molt d'encert, fins arribar a l'Estació Central, que és l'Església, on es va celebrar la pregària amb la participació de tots.



## Mons. Vives parla de l'aportació del catolicisme a la cultura catalana a la Fundació Romea



En el marc d'un cicle de conferències organitzat per la Fundació Romea al teatre d'aquest nom a Barcelona, el 12 de març al vespre, l'Arquebisbe Joan-Enric Vives va dictar una conferència sobre «Aportació del catolicisme a la cultura catalana», davant una nombrosa assistència d'unes cent-cinquanta persones. Fou acollit i presentat pel Sr. Carles Canut, director de la Fundació Romea per a les Arts Escèniques i conegut actor català, vinculat a Gerri de la Sal (Pallars Sobirà).

L'Arquebisbe d'Urgell, tot contextualitzant-ho en el missatge de fons dels documents de l'episcopat català *Arrels cristianes de Catalunya* (1985) i *Al servei del nostre poble* (2011), esbossà la contribució que l'Església catòlica i el cristianisme han fet a la cultura catalana durant els seus mil anys d'història, a través de les innombrables aportacions dels seus membres, eclesiàstics, religiosos i laics, i destacà la funció que la fe cristiana i els valors evangèlics han tingut en la configuració dels trets nacionals del poble català. Al mateix temps, Mons. Vives subratllà el compromís de present i de futur de l'Església a Catalunya per continuar fent possible que la fe cristiana sigui «una veritable força transformadora de la persona humana, de la cultura i de la societat», tal com afirmen els Bisbes de Catalunya al seu document col·lectiu *Al servei del nostre poble* (n. 6). Després de la seva exposició, seguí un llarg tom de preguntes i respostes que posà de manifest l'interès amb què els assistents segueixen la penòncia de l'Arquebisbe d'Urgell.

## Activitats de Quaresma

Durant el temps de Quaresma hi ha tot un seguit d'activitats per a acompanyar els creients i també per a poder il·luminar els no creients (xerrades, vetlles de pregària, ...), tot anticipant-nos a la tasca que ens demana l'Any de la Fe, i que s'iniciarà a l'octubre.

A la parròquia de Santa Maria de Ponts, dins d'aquests actes quaresmals, es va celebrar el diumenge tercer de Quaresma, un cinefòrum per atansar a l'experiència del Camí de Sant Jaume, des de la perspectiva de la fe i també des d'altres perspectives.



Hi van assistir unes 50 persones que van veure la pel·lícula *The Way* i després, dos pontsicans que han fet el camí en Josep i en Ramon van explicar l'experiència personal del Camí de Sant Jaume. L'acte va ser presentat i moderat per Josep Solsona, mestre de religió i membre del Consell Parroquial. Es va comptar amb la col·laboració dels Amics de Sant Jaume de Ponts i Comarca que fan una bona feina per difondre i mantenir el camí que travessa la parròquia de Ponts (web: <http://www.camidelsegre.cat/>).

## ESCOLTEU RÀDIO ESTEL-PRINCIPAT

**105.0 - 104.4**  
**107.5 - 91.5**



## TEMPS QUARESMA I PASSIÓ

per Mn. Manuel Pal

### QUINZENA ESTACIÓ

#### Jesús ressuscita i regna amb el Pare i l'Esperit

Ara sí que hem arribat al terme. En el sepulcre buit, hi trobem l'àngel. L'Esperança s'ha acomplert. La Fe es confirma certa. L'altra cara de la creu és la Glòria. En la Resurrecció, testificada pels apòstols, la vida de Jesús, la història humana i la de cadascú de nosaltres assoleixen la seva plenitud, més enllà de les pròpies fronteres. Al·leluia! Crist regna gloriós, per sempre i per a tots. Ell és el Senyor. La seva llum venç les nostres tenebres, els nostres pecats i els nostres dolors. L'Esperit Sant és el Do de Jesús ressuscitat. I és aquest Esperit que omple el cor dels fidels i renova la vida sobre la terra. El Regne de Déu, la Nova Creació ja és amb nosaltres. On hi ha una mica de Fe, i on hi ha una mica d'amor i de perdó i de generositat i de lluita per la justícia..., hi ha un signe d'aquest Temps de Déu. Avancem-lo ja amb la nostra vida i la nostra pregària. Pare nostre, vingui a nosaltres el vostre Regne. Ajudeu-nos a fer la vostra voluntat d'amor. Vingui a



Ressució de Crist. Fra Angélico

nosaltres el vostre Esperit. «Marannata». Veniu, Senyor Jesús! Amén.

Misteri de mort i vida,  
oh Jesús ressuscitat,  
l'Esperit fa arreu florida,  
el temps es fa eternitat.

#### Oració final

En tornar del Calvari, el Centurió glorificava Déu dient: «veritablement aquest home era just», i tota la gent que havia assistit a aquest espectacle, se'n tornava donant-se cops al pit. Que també nosaltres, Senyor, després de seguir-vos en cada pas del vostre Viacrucis i d'haver pregat pels germans que sofreixen, ens convertim de cor a una vida més intensa de Fe, de pregària i d'encontre amb Crist en els sagraments de l'Església, i a un amor eficaç envers el pròxim. Així us trobarem de veritat a Vós, que triomfeu del mal i que viviu Ressuscitat, amb el Pare i l'Esperit Sant, pels segles dels segles. Amén.